

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia 2008 r.

**w sprawie ocen wiarygodności kredytowej opracowanych przez zewnętrzne instytucje
oceny wiarygodności kredytowej²⁾**

Na podstawie art. 105b ust. 13 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i Nr 157, poz. 1119 oraz z 2008 r., Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowe warunki, których spełnienie przez zewnętrzną instytucję oceny wiarygodności kredytowej jest niezbędne dla uznania jej przez Komisję;
- 2) kryteria ustalania powiązania wag ryzyka poszczególnych klas ekspozycji domu maklerskiego z odpowiednimi ocenami wiarygodności kredytowej opracowywanymi przez uznaną przez Komisję zewnętrzną instytucję oceny wiarygodności kredytowej;
- 3) szczegółowy sposób stosowania przez domy maklerskie ocen wiarygodności kredytowej.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie – rozumie się przez to ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi;
- 2) rozporządzeniu o wymogach kapitałowych – rozumie się przez to rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 2008 r. w sprawie zakresu i szczegółowych zasad wyznaczania całkowitego wymogu kapitałowego, w tym wymogów kapitałowych, dla domów maklerskich oraz określenia maksymalnej wysokości kredytów, pożyczek i wyemitowanych dłużnych papierów wartościowych w stosunku do kapitałów (Dz. U. Nr, poz.);
- 3) zewnętrznej instytucji oceny wiarygodności kredytowej (ECAI) – rozumie się przez to podmiot krajowy lub zagraniczny opracowujący oceny wiarygodności kredytowej mierzące wiarygodność kredytową;
- 4) uznanej instytucji – rozumie się przez to ECAI uznaną zgodnie z § 3;
- 5) agencji kredytów eksportowych – rozumie się przez to instytucję oferującą ubezpieczenie wspieranych przez państwo członkowskie kredytów eksportowych w danym kraju, w szczególności Korporację Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych S.A.;
- 6) macierzy przejść – rozumie się przez to macierz mierzącą prawdopodobieństwo podwyższenia lub obniżenia danej oceny wiarygodności kredytowej w określonym czasie;

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 216, poz. 1592).

²⁾ Rozporządzenie dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 2006/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie adekwatności kapitałowej firm inwestycyjnych i instytucji kredytowych (Dz. U. UE L z dnia 30 czerwca 2006 r. z późn. zm.) oraz dyrektywy 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe (Dz. U. UE L z dnia 30 czerwca 2006 r. z późn. zm.).

- 7) parametrze prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania (PD) – rozumie się przez to parametr, o którym mowa § 108 ust. 4 załącznika nr 6 do rozporządzenia o wymogach kapitałowych
- 8) Komisji – rozumie się przez to Komisję Nadzoru Finansowego.

§ 3. Komisja uznaje ECAI dla celów ustalenia wagi ryzyka ekspozycji domów maklerskich na podstawie art. 105b ust. 3, jeżeli stosowana przez tę instytucję metodologia oceny jest zgodna z wymogami obiektywności, niezależności, aktualności i przejrzystości, a opracowana przez nią ocena wiarygodności kredytowej spełnia wymogi wiarygodności, przejrzystości i jawności.

§ 4. 1. Komisja oceniając spełnienie wymogów określonych w § 3:

- 1) w odniesieniu do kryterium obiektywności metodologii oceny – weryfikuje czy metodologia przyznawania ocen wiarygodności kredytowej jest odpowiednio rygorystyczna, systematyczna i ciągła oraz czy podlega weryfikacji na podstawie zdarzeń historycznych (weryfikacja historyczna);
- 2) w odniesieniu do kryterium niezależności metodologii oceny – weryfikuje czy metodologia jest wolna od zewnętrznych wpływów i ograniczeń politycznych oraz nacisków ekonomicznych, które mogłyby wpłynąć na ocenę wiarygodności kredytowej, w szczególności na podstawie następujących czynników:
 - a) struktury własnościowej i organizacyjnej danej ECAI,
 - b) zasobów finansowych danej ECAI,
 - c) poziomu wiedzy specjalistycznej pracowników danej ECAI,
 - d) ładu korporacyjnego danej ECAI;
- 3) w odniesieniu do kryterium aktualności metodologii oceny – weryfikuje:
 - a) czy oceny wiarygodności kredytowej instytucji podlegają regularnemu przeglądowi wewnętrznemu, a także czy reagują na zmiany warunków ekonomicznych. Przegląd taki powinien mieć miejsce po każdym istotnym zdarzeniu i co najmniej raz na 12 miesięcy,
 - b) czy metodologie oceny dotyczące poszczególnych segmentów rynku są ustanowione zgodnie ze standardami, o których mowa w ust. 2,
 - c) czy ECAI przekazuje Komisji bieżące informacje o wszelkich istotnych zmianach dotyczących wykorzystywanych przez nią metodologii przyznawania ocen kredytowych;
- 4) w odniesieniu do kryterium przejrzystości i jawności metodologii oceny – weryfikuje, czy ECAI udostępnia stosowane przez nią zasady metodologii przy formułowaniu swoich ocen kredytowych, umożliwiając potencjalnym użytkownikom dokonanie własnej weryfikacji metodologii;
- 5) w odniesieniu do kryterium wiarygodności i akceptacji rynkowej indywidualnych ocen wiarygodności kredytowej – sprawdza, czy indywidualne oceny wiarygodności kredytowej są uznane za wiarygodne i rzetelne przez ich użytkowników;
- 6) w odniesieniu do kryterium przejrzystości i jawności indywidualnych ocen wiarygodności kredytowej – sprawdza, czy istnieje równy dostęp do indywidualnych ocen wiarygodności kredytowej dla wszystkich zainteresowanych podmiotów. Komisja sprawdza w szczególności, czy zagraniczne firmy inwestycyjne lub instytucje kredytowe korzystające z indywidualnych ocen kredytowych mają do nich taki sam dostęp, jak domy maklerskie lub banki.

2. Standardy, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lit. b, obejmują następujące zasady:

- 1) weryfikacja historyczna obejmuje okres co najmniej 12 miesięcy;
- 2) regularność procesu przeprowadzania przeglądu ocen wiarygodności kredytowej dokonywanego przez daną ECAI podlega nadzorowi Komisji;
- 3) ECAI przekazuje Komisji informacje o jej relacjach z organami zarządzającymi ocenianych przez nią podmiotów.

3. Weryfikacja, o której mowa w ust. 1 pkt 5, jest dokonywana przez Komisję przy uwzględnieniu następujących czynników:

- 1) udziału danej ECAI w rynku usług polegających na dostarczaniu ocen kredytowych;
- 2) sytuacji finansowej danej ECAI;
- 3) prowadzeniu opartej na ocenie wiarygodności kredytowej polityki cenowej;
- 4) istnieniu sytuacji, w której przynajmniej dwa domy maklerskie lub banki wykorzystują indywidualne oceny kredytowe instytucji przy emisji obligacji lub ocenie ryzyka kredytowego.

§ 5. 1. W celu dokonania rozróżnienia między względnymi stopniami ryzyka wyrażonymi w każdej ocenie wiarygodności kredytowej Komisja bierze pod uwagę:

- 1) czynniki ilościowe, takie jak długoterminowy współczynnik niewykonania zobowiązań związany ze wszystkimi pozycjami, którym przypisano tę samą ocenę wiarygodności kredytowej, przy czym uznane instytucje, których okres działalności uniemożliwia zbudowanie bazy danych służącej do obliczenia długoterminowych parametrów PD, przekazują Komisji prognozy długoterminowego parametru PD związanego ze wszystkimi pozycjami, którym przypisano tę samą ocenę wiarygodności kredytowej;
- 2) czynniki jakościowe, takie jak grupa emitentów objęta ocenami danej uznanej instytucji, zakres i znaczenie ocen oraz stosowaną w danym przypadku definicję niewykonania zobowiązania.

2. Komisja porównuje parametr PD poszczególnych ocen wiarygodności kredytowej danej uznanej instytucji z wzorcem opracowanym przez Komisję na podstawie parametrów PD innych uznanych instytucji obliczonych dla grupy emitentów, która reprezentuje równoważny poziom ryzyka kredytowego.

3. W przypadku gdy w ocenie Komisji współczynniki niewykonania zobowiązań wskazane w ocenie wiarygodności kredytowej danej uznanej instytucji są znacząco i systematycznie wyższe od wzorca, Komisja może przypisać takiej ocenie wyższy stopień ryzyka w skali oceny jakości kredytowej, niż wynikający z zastosowania kryteriów, o których mowa w ust. 1. Podwyższony stopień ryzyka dla danej oceny Komisja wpisuje do rejestru, o którym mowa w art. 105b ust. 2 ustawy.

4. W przypadku wcześniejszego wpisania przez Komisję podwyższonego stopnia ryzyka dla danej oceny do rejestru na zasadach określonych w ust. 3, a uznana instytucja wykaże, że parametry PD wskazane w jej ocenie nie są już wyższe od wzorca, Komisja może zdecydować o zmianie podwyższonego stopnia ryzyka dla takiej oceny na stopień wynikający z ustalenia w oparciu o kryteria, o których mowa w ust. 1.

§ 6. 1. Dom maklerski może wykorzystywać oceny wiarygodności kredytowej opracowane przez uznane instytucje w celu ustalenia wagi ryzyka:

- 1) ekspozycji zgodnie z zasadami określonymi w załączniku nr 6 do rozporządzenia o wymogach kapitałowych;
- 2) pozycji sekurytyzacyjnych w rozumieniu § 5 załącznika nr 8 do rozporządzenia o wymogach kapitałowych, zgodnie z zasadami określonymi w tym załączniku.

2. Ocena wiarygodności kredytowej uznanej instytucji może być wykorzystywana dla celów ustalenia wagi ryzyka dla pozycji sekurytyzacyjnej, o ile spełnia dodatkowo następujące warunki:

- 1) nie istnieje niedopasowanie między typami płatności ujętymi w ocenie kredytowej a typami płatności, do których uprawniony jest dom maklerski na mocy umowy stanowiącej podstawę rozpatrywanej pozycji sekurytyzacyjnej;
- 2) ocena jest dostępna publicznie dla rynku, przy czym:
 - a) za publicznie dostępne uznaje się tylko te oceny wiarygodności kredytowej, które zostały opublikowane w sposób ogólnie dostępny oraz zostały zawarte w macierzy przejścia danej uznanej instytucji,

- b) nie uznaje się za publicznie dostępne oceny kredytowe, które są udostępnione jedynie ograniczonej liczbie podmiotów.

§ 7. Niezlecone oceny wiarygodności kredytowej opracowane przez uznane instytucje mogą być wykorzystywane przez domy maklerskie w celu obliczania wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka kredytowego za pomocą metody standardowej określonej w rozporządzeniu o wymogach kapitałowych, pod warunkiem, że:

- 1) spełnione są warunki określone w § 3;
- 2) niezlecone oceny wiarygodności kredytowej spełniają warunki, o których mowa w art. 105b ust. 10 ustawy;
- 3) niezlecone oceny wiarygodności kredytowej nie są wykorzystywane do wywierania nacisku na oceniane podmioty w celu zlecenia opracowania ocen.

§ 8. 1. Dom maklerski może wykorzystywać oceny wiarygodności kredytowej opracowane przez agencję kredytów eksportowych w celu ustalenia wagi ryzyka ekspozycji domu maklerskiego wobec rządów lub banków centralnych, o której mowa w § 28 załącznika nr 6 do rozporządzenia o wymogach kapitałowych, jeżeli oceny te zostaną uznane przez Komisję na zasadach określonych w § 4.

2. Warunkiem uznania przez Komisję ocen wiarygodności kredytowych opracowanych przez daną agencję kredytów eksportowych w celu określonym w ust. 1, jest spełnienie jednego z poniższych kryteriów:

- 1) ocena jest wyrażona w uzgodnionej skali punktowej ryzyka wyznaczonej przez agencje kredytów eksportowych, uczestniczące w „Porozumieniu w sprawie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych” państw należących do OECD;
- 2) agencja kredytów eksportowych publikuje sporządzane przez siebie oceny kredytowe i stosuje uzgodnioną metodologię przez państwa należące do OECD, a jej ocena kredytowa jest powiązana z jedną z ośmiu minimalnych składek ubezpieczeniowych (MEIP) określonych w zatwierdzonej metodologii przez państwa należące do OECD.

§ 9. 1. Dom maklerski może wykorzystywać oceny wiarygodności kredytowej opracowane przez kilka uznanych instytucji w celu ustalenia wagi ryzyka swoich poszczególnych klas ekspozycji w metodzie standardowej obliczania wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka kredytowego określonego w rozporządzeniu o wymogach kapitałowych.

2. Dom maklerski, który korzysta z ocen wiarygodności kredytowej opracowanych przez daną uznaną instytucję dla danej klasy ekspozycji, jest zobowiązany stosować te oceny do wszystkich ekspozycji należących do tej klasy w sposób konsekwentny i ciągły.

3. Dom maklerski, który korzysta z ocen wiarygodności kredytowej opracowanych przez daną uznaną instytucję może korzystać tylko z tych ocen wiarygodności kredytowej uznanych instytucji, które uwzględniają wynikające z ekspozycji wszystkie należne domowi maklerskiemu kwoty, łącznie z wysokością należnych odsetek.

4. W odniesieniu do ekspozycji domu maklerskiego, dla której dostępne są oceny wiarygodności kredytowej uznanej instytucji:

- 1) jeżeli danej ekspozycji nadano tylko jedną ocenę wiarygodności kredytowej, dom maklerski wykorzystuje tę ocenę do określenia wagi ryzyka;
- 2) jeżeli dla danej ekspozycji dostępne są dwie oceny wiarygodności kredytowej, a każda z nich odpowiada innej wadze ryzyka, dom maklerski stosuje mniej korzystną z nich;
- 3) jeżeli dla danej ekspozycji dostępne są więcej niż dwie oceny wiarygodności kredytowej, dom maklerski uwzględnia dwie najbardziej korzystne, przy czym w przypadku różnic między ocenami dom maklerski stosuje mniej korzystną z nich.

§ 10. 1. W przypadku gdy dany program emisji lub instrument finansowy, do którego należy pozycja stanowiąca ekspozycję domu maklerskiego, posiada ocenę wiarygodności

kredytowej, wówczas dom maklerski wykorzystuje tę ocenę do określania wagi ryzyka tej pozycji.

2. W przypadku gdy nie istnieje żadna dostępna ocena wiarygodności kredytowej dotycząca bezpośrednio określonej pozycji stanowiącej ekspozycję domu maklerskiego, dostępna jest natomiast ocena wiarygodności kredytowej konkretnego programu emisji lub instrumentu finansowego, do którego pozycja ta nie należy, lub też istnieje ogólna ocena wiarygodności kredytowej emitenta, dom maklerski stosuje dostępne oceny, pod warunkiem, że ocena wskazuje wyższą wagę ryzyka, niż ta, która odnosiłaby się do pozycji niesklasyfikowanych lub niższą wagę ryzyka, w przypadku gdy ta ekspozycja domu maklerskiego posiada rangę równą lub wyższą niż konkretny program emisji lub instrument finansowy lub odpowiednio niezabezpieczone ekspozycje uprzywilejowane tego emitenta.

3. Przepisów ust. 1 i ust. 2 nie stosuje się do ekspozycji domu maklerskiego w formie obligacji zabezpieczonych.

4. Oceny wiarygodności kredytowej emitenta należącego do grupy kapitałowej nie można stosować w odniesieniu do innego emitenta należącego do tej samej grupy kapitałowej.

§ 11. 1. Krótkoterminowe oceny wiarygodności kredytowej mogą być wykorzystywane przez dom maklerski wyłącznie w przypadku aktywów krótkoterminowych oraz pozycji pozabilansowych stanowiących ekspozycje domu maklerskiego wobec banku, instytucji kredytowej, innego domu maklerskiego lub zagranicznej firmy inwestycyjnej.

2. Każdą krótkoterminową ocenę wiarygodności kredytowej dom maklerski stosuje wyłącznie do pozycji, której dotyczy i nie jest ona podstawą określenia wagi ryzyka dla jakiegokolwiek innej ekspozycji.

3. Jeżeli krótkoterminowy instrument finansowy posiadający ocenę wiarygodności kredytowej, otrzymuje wagę ryzyka 150%, to wszystkie niesklasyfikowane, niezabezpieczone ekspozycje krótkoterminowe i długoterminowe domu maklerskiego wobec tego samego dłużnika otrzymują również wagę ryzyka 150%.

4. W przypadku gdy krótkoterminowy instrument finansowy posiadający ocenę wiarygodności kredytowej, otrzymuje wagę ryzyka 50%, żadne niesklasyfikowane ekspozycje krótkoterminowe domu maklerskiego nie mogą otrzymać wagi ryzyka mniejszej niż 100%.

§ 12. 1. Ocena wiarygodności kredytowej, która dotyczy pozycji denominowanej w walucie krajowej dłużnika nie może być wykorzystywana przez dom maklerski do wyliczania wagi ryzyka innej ekspozycji domu maklerskiego wobec tego samego dłużnika, denominowanej w walucie obcej.

2. W przypadku, gdy ekspozycja domu maklerskiego powstaje na skutek udziału domu maklerskiego w kredycie udzielonym przez wielostronny bank rozwoju, o którym mowa w przepisach rozporządzenia o wymogach kapitałowych, posiadający uznany na rynku status wierzyciela uprzywilejowanego, ekspozycji tej może być przypisana ocena kredytowa zobowiązań dłużnika w walucie krajowej.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 2008 r.

MINISTER FINANSÓW

UZASADNIENIE

Przedstawiony projekt rozporządzenia stanowi wykonanie delegacji ustawowej zawartej w art. 105b ust. 13 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i Nr 157, poz. 1119 oraz z 2008 r. Nr ..., poz. ...), zgodnie z którym minister właściwy do spraw instytucji finansowych określa w drodze rozporządzenia zasady, szczegółowe warunki, kryteria, dotyczące stosowania ocen wiarygodności kredytowej oraz funkcjonowania zewnętrznych instytucji oceny wiarygodności kredytowej (ECAI, *External Credit Assessment Institution*), o czym mowa w art. 105b ust. 13 wyżej wymienionej ustawy, przy uwzględnieniu konieczności zapewnienia obliczania przez domy maklerskie wymogów kapitałowych w sposób rzetelny i ostrożny.

Celem projektowanych regulacji jest m.in. implementacja zapisów dyrektywy 2006/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie adekwatności kapitałowej firm inwestycyjnych i instytucji kredytowych (Dz.U.UE L z dnia 30 czerwca 2006 r.), która przenosi do regulacji obowiązujących w UE propozycje zawarte w tzw. Nowej Umowie Kapitałowej Bazylejskiego Komitetu ds. Nadzoru Bankowego. Przedmiotowa dyrektywa, w powiązaniu z dyrektywą 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe (Dz.U.UE L z dnia 30 czerwca 2006 r.), ustanawia wymogi adekwatności kapitałowej mające zastosowanie względem firm inwestycyjnych i instytucji kredytowych, zasad dotyczących obliczania funduszy własnych oraz zasad ich nadzoru ostrożnościowego.

Przedmiotowe rozporządzenie stanowi implementację art. 2 dyrektywy 2006/49/WE (art. 81 – 83, 97-99, załącznika VI dyrektywy 2006/48/WE).

Przedmiotowy projekt rozporządzenia nie zastępuje obecnie obowiązujących regulacji. Jeżeli chodzi o działalność domów maklerskich obecnie obowiązujący stan prawny nie reguluje instytucji oceny wiarygodności ani funkcjonowania agencji ratingowych. Obowiązki z zakresu adekwatności kapitałowej nałożone przedmiotowym rozporządzeniem gwarantują prawidłowe i bezpieczne funkcjonowanie obrotu instrumentami finansowymi, w szczególności regulacji dotyczącej adekwatności kapitałowej. Należy jednak zaznaczyć, iż przepisy przedmiotowego projektu nie będą miały zastosowania dopóki nie wejdą w życie odpowiednie przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o obrocie instrumentami finansowymi.

Przedmiotowy projekt precyzyjnie określa szczegółowe warunki, których spełnienie przez zewnętrzną instytucję oceny wiarygodności kredytowej czy agencję kredytów eksportowych jest niezbędne dla uznania jej przez Komisję Nadzoru Finansowego, kryteria ustalania powiązania wag ryzyka poszczególnych klas ekspozycji domu maklerskiego z odpowiednimi ocenami wiarygodności kredytowej opracowywanymi przez uznaną przez Komisję Nadzoru Finansowego zewnętrzną instytucję oceny wiarygodności kredytowej, szczegółowy sposób stosowania przez domy maklerskie ocen wiarygodności kredytowej.

W opinii projektodawców regulacja nie mieści się w zakresie przedmiotowym zagadnień podlegających konsultacjom z Europejskim Bankiem Centralnym, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady z dnia 29 czerwca 1998 r. (98/415/WE).

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) projekt rozporządzenia został udostępniony na stronach urzędowego informatora teleinformatycznego – Biuletynu Informacji Publicznej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałują przepisy projektowanych regulacji

Niniejsze rozporządzenie oddziałuje na domy maklerskie, z wyłączeniem domów maklerskich, które nie prowadzą działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 2-4, 6-8 lub ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.

2. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie wpłynie na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

3. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie przedmiotowego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

4. Wpływ projektu na sytuację i rozwój regionalny

Projekt nie wpływa na sytuację i rozwój regionalny.

5. Wpływ regulacji na rynek pracy

Wejście w życie rozporządzenia nie wpłynie na rynek pracy.

6. Wyniki przeprowadzonych konsultacji

Treść projektu została uzgodniona w trybie prac Zespołu Roboczego do spraw adekwatności kapitałowej firm inwestycyjnych, który został utworzony przy Radzie Rozwoju Rynku Finansowego jako robocza komórka do spraw wstępnego uzgodnienia propozycji rozwiązań prawnych implementujących postanowienia dyrektywy 2006/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie adekwatności kapitałowej firm inwestycyjnych i instytucji kredytowych (Dz. U.UE L z dnia 30 czerwca 2006 r.) oraz postanowienia dyrektywy 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe (Dz. U.UE L z dnia 30 czerwca 2006 r.).

Projekt będzie przedmiotem uzgodnień międzyresortowych, z udziałem organu właściwego w sprawach nadzoru nad rynkiem finansowym – Komisji Nadzoru Finansowego oraz instytucji reprezentujących środowisko rynku kapitałowego, tzn. m. in.: Narodowego Banku Polskiego, Giełdy Papierów Wartościowych w Warszawie S.A., Izby Domów Maklerskich, Związku Maklerów i Doradców, Izby Zarządzających Funduszami i Aktywami, Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych, MTS-CeTO S.A., Polskiego Stowarzyszenia Inwestorów Kapitałowych, Rady Banków Depozytariuszy, Stowarzyszenia Emitentów Giełdowych, Towarowej Giełdy Energii S.A. i WGT SA.